

**[Ragnhild Andersen.]**

burde frafalde Ønsket om Ophævelse af 13 Ugers Bestemmelsen, vil jeg gerne sige, at vort Parti stillede Ændringsforslaget om Dagpengene i Fjor, fordi det var saa bundretfærdigt med disse 7 Kr. 35 Øre om Dagen, som det vist var dengang, og vi stillede Ændringsforslaget paa Grundlag af en Aarsindtægt paa 5 000 Kr. I Aar ligger Landet saadan, at man har gennemført en lille Forbedring, der, som jeg allerede har sagt, ikke er tilfredsstillende efter vort Partis Syn, men det er jo ogsaa en given Sag, at man forhandler om dette Spørgsmaal, og at man i Løbet af den nærmeste Tid maa og skal komme til det høje Ting med et Ændringsforslag i saa Henseende. Det samme er ikke Tilfældet med Hensyn til 13 Ugers Bestemmelsen. Jeg spurgte det ærede Medlem Hr. Holger Larsen (Odense A.), om han vilde paastaa, at 13 Ugers Bestemmelsen havde været Genstand for Opmærksomhed hos de sagkyndige, der havde haft med Sagen at gøre. Det har det ærede Medlem Hr. Holger Larsen (Odense A.) ikke villet paastaa, for det er nemlig ikke Tilfældet. Man har mig bekendt overhovedet ikke diskuteret 13 Ugers Bestemmelsen, og derfor vil jeg tro, at hvis man fortsat lader være at stille Ændringsforslag, lader være at lade de Synspunkter, som vort Parti nærer, komme til Orde i Ændringsforslag, saa vil man risikere, at dette Spørgsmaal glider i Baggrunden, og det kan ikke være i den store Befolknings Interesse. 13 Ugers Bestemmelsen er mindst lige saa vigtig som Dagpengenes Størrelse, fordi man gennem denne Bestemmelse hindrer Arbejderne i at faa en rød Øre fra Ulykkesforsikringen i 3 Maaneder.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

**H. C. Hansen:** Jeg beklager, at Kommunerne har stillet det Ændringsforslag, som de har. Naar jeg tænker paa den Udnyttelse, der skete i „Land og Folk“ for kort Tid siden af Ændringerne til Arbejdsløshedsloven, kan man kun komme til det Resultat, at dette Ændringsforslag stilles for at skabe et fuldkommen falsk Billede over for Arbejderne af, hvad der er Socialdemokratiets Hensigter og Synspunkter. Det synes jeg er meningsløst over for de saglige Anliggender, der her er Tale om.

Dernæst vil jeg gerne konkret spørge det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen, der bestrider Socialministeriets Udregning af Aldersrenteudgifterne paa de 900 Mill.

Kr.: Hvilket Beløb koster de kommunistiske Forslag til Aldersrenteloven da? De 900 Mill. Kr. benægtes, og naar de benægtes, maa naturligvis Fru Ragnhild Andersen og de andre Eksperter, der findes i det kommunistiske Parti, have beregnet Omkostningerne. Maa vi saa faa Tallet at vide. Jeg synes, det er af Interesse for hele Tinget og navnlig for os, som skal ud i Valgkampen og vel sagtens ogsaa kan risikere at møde Fru Ragnhild Andersens langstrakte Veltalende forskellige Steder.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

**Aksel Larsen:** Det er jo som bekendt saadan, at naar Socialdemokraterne stiller et Forslag eller Ændringsforslag her i Tinget, saa sker det udelukkende af saglige Grunde, og naar de skriver Artikler i deres Presse, er det udelukkende af saglige Grunde, de tænker aldrig paa Agitation. Naar Kommunerne stiller Forslag eller Ændringsforslag og skriver Artikler i deres Presse, er det derimod udelukkende af agitatoriske Grunde. Vi ved dette, det er sagt til Overflod, saa det behøver ikke at gentages —, men derfor bliver det ganske vist ikke mere rigtigt.

Hvad Spørgsmaalet om de 900 Mill. Kr. angaar, vil jeg sige, at det kan ikke nytte, man forsøger at dreje Sagen derhen, hvor man nu vil gøre det. Det er umuligt for et enkelt Parti at foretage detailleret Udregning over, hvor meget noget saadant koster, men derfor har man alligevel Ret til at have sine Tvivl om, hvorvidt de Beregninger fra andet Hold, fra deres Side, der er Modstandere af Forslaget, er holdbare. Men det er ikke det, Diskussionen drejer sig om. Man forsøger at dreje den bort fra Sagens Kærne. Sagens Kærne er, at denne Rigsdag har fastsat en meget lav Aldersrente og sagt, at det skal de gamle klare sig med, hvorpaa den 14 Dage senere har sagt, at naar Rigsdagsmændene bliver gamle, skal de have mindst det dobbelte i Pension. Det finder jeg uretfærdigt. Man nægter at gennemføre vort Forslag om, at Ulykkesforsikringsdagpengene skal træde i Kraft med det samme, medens man, naar det drejer sig om Rigsdagsmedlemmer, har ganske andre Synspunkter. Saa siger man nemlig, at hvis en Rigsdagsmand bliver syg og derfor er nødt til at tage Orlov, skal han alligevel have sit fulde Vederlag fra Rigsdagen, samtidig med at den indkaldte Stedfortræder faar sit fulde Vederlag. Det